

1. Das irdische Menschengeschlecht ist in ein Stadium einer Zeugenschaft eines gewaltigen kosmischen Umbruches getreten; in ein neues Zeitalter, das sich vor den sehenden Augen denkender Menschen immer klarer und deutlicher abzeichnet.
2. Nichtsdestoweniger aber liegt das Gros dieser Menschheit im Abgrund der Unwissenheit und Bewusstseinsverklavung, so es notwendig geworden ist, den Ursachen ihres Abstieges auf den Grund zu gehen und ihr dies in einer Botschaft darzutun.
3. Gleichbeding ist es aber auch erforderlich, neue Wege zu weisen, die in eine geistverstehende und bewusstseins- sowie geistharmonisierende Zukunft führen.
4. Der Erdenmensch öffne daher seine Augen und Ohren, er reiße seine verklavten Gedanken von allen Irrlehren, Unwahrheiten und von allem Übel; er öffne seine Bewusstseins-sinne zur Erkennung der Wahrheit.
5. Er möge hinaufschauen in die Unendlichkeit des Raumes, wo im Zeitlosen die Sterne in majestätischer Ruhe und Erhabenheit herrschen.
6. In schöpferischer Ordnung ziehen sie ihre Bahn durch Jahrtausende und Jahrmillionen, in Harmonie der allgültigen Schöpfungsgesetze und in Erfüllung der zu befolgenden Gebote.
7. Auf all diesen Sternen walten schöpferische Gesetze und Gebote, ewiges Walten und Werden und zeitloses Sein und Vergehen im endlosen Entstehen.
8. Und der Mensch schaue hinab auf seine Erde, denn auch dort vollziehen sich in eherner Ordnung dieselben Gesetze und Gebote der Schöpfung.
9. Der Mensch, die Erde und alle ihre vielfältigen Lebensformen sind in diese Gesetze und Gebote miteingeordnet, als winziges aber wichtiges Glied in der Kette schöpferischer Kreation.
10. Wo die Natur in ihren schöpfunggegebenen Gesetzen und Geboten lebt und unberührt von Menschenhand ihr Dasein vollbringt, da herrschen Schönheit, Würde, Kraft und Grösse.
11. Dort aber, wo Spuren menschlicher Eingriffe, gewollter unlogischer Ordnung und Korrekturen sichtbar werden, dort fallen alle Schönheit, Würde, Kraft, Grösse und Ordnung dahin.
12. So wird die Natur ungewollt Zeuge der Unvernunft und des Unverstandes des Menschen, der sich doch so gerne die Krone der Schöpfung nennt.

1. Pozemské lidské pokolení vstoupilo do stadia, v němž stává se svědkem mohutného kosmického převratu; to jest Nový Věk, který se před vidoucíma očima myslících lidí stále jasněji a zřetelněji rýsuje.
2. Leč většina tohoto lidstva jest jata v propasti nevědomosti a otroctví vědomí, a tak se stalo nutným objasnit příčiny jejího úpadku a ozřejmit jí je v poselství.
3. Zároveň se však rovněž stalo nezbytným vytyčit nové cesty, jež vedou do budoucnosti, která rozumí duchu, do budoucnosti, v níž se budou vědomí a duch harmonizovati.
4. Nechť tedy pozemšťan otevře své oči a uši, ať vytrhne své zotročené myšlenky ze všech bludných učení, nepravd a všeho zla; ať rozevře smysly svého vědomí k poznání pravdy.
5. Ať pohlédne vzhůru do nekonečna prostoru Universa, kde nadčasově vládnou hvězdy v majestátním klidu a vznešenosti.
6. V řádu Tvoření putují po svých drahách celá tisíciletí a miliony roků, v harmonii všudyplatných Tvořivých zákonů a v naplnění Tvořivých doporučení, jimiž se lidé musejí řídit.
7. Na všech oněch hvězdách působí Tvořivé zákony a doporučení, ono věčné působení a vznikání, ono nadčasové bytí a zánik v nekonečném vzniku.
8. Nechť pozemšťan shlédne na svoji Zemi, neboť i tam se uskutečňují v železném pořádku tytéž zákony a doporučení Tvoření.
9. Člověk, Země a všechny její různorodé formy života jsou do těchto zákonů a doporučení spouzačleněny jako drobnoučky, leč důležitý článek v řetězci tvořivé krece.
10. Tam, kde žije příroda ve svých Tvořeních daných zákonech a doporučeních, kde naplňuje svoji existenci lidskou rukou dosud nedotčena, tam vládne krása, důstojnost, síla a velikost.
11. Leč tam, kde lze poznat stopy lidských zásahů v podobě chtěného ne-logického pořádku a úprav, tam veškerá krása, důstojnost, síla, velikost a řád zanikají.
12. Příroda se tak zcela nevolky stává svědkyní nerozumu a nechápavosti člověka, jenž se přece tak rád sluje pánem tvorstva (*korunou Tvoření*).

-
13. Er lebt in diesem Wahn und ist sich nicht bewusst, dass er sich nur eine Krone *aufgesetzt* hat; eine Krone, die ihm zu gross ist, die er nicht zu tragen vermag und die ihn unter ihrem Gewicht zu zermalmen droht.
 14. Wahrlich, der Erdenmensch hat sich bis zur Jetztzeit «herrlich weit» entwickelt und sich selbst an den Rand eines tiefen Abgrundes und vor die Fänge der Bestie Wahnsinn gebracht, getrieben durch Irrlehren und Kulte bösester Ausartungen, die Hass, Laster, Gier, Lüste, Not und Blutvergiessen hervorbrachten.
 15. Und er, der Erdenmensch, die «Krone der Schöpfung», er, der die Welt beherrscht, Wasser, Luft und Feuer bezwungen hat, er hat schon vor langer Zeit verlernt, wahrer Mensch zu sein und nach geistigen Formen zu leben.
 16. Dadurch hat er auch grundlegend verlernt, als wertvoller Mensch in der Gemeinschaft unter Menschen zu leben.
 17. Alle seine Formen streben nach rein materiellen Dingen und missachten böse alle Dinge des Geistigen.
 18. Seit urdenklichen Zeiten wollte er nur Macht erringen, und wenn er sie besass, dann nutzte er sie nur zur Versklavung und Knechtung.
 19. Kampf war sein Schlachtruf und die Offenbarung der Hölle sein Sieg.
 20. Durch böse und bewusstseinsversklavende Irrlehren schuf er Zwang und Heuchelei, sprach durch sie von Ehre und Freiheit und meinte damit nur Bewusstseinsversklavung, Ausnutzung und Ausbeutung in jeder Hinsicht und absolute Abhängigkeit.
 21. Schon lange hat der Erdenmensch verlernt, sein wahres Gesicht zur Schau zu stellen, denn dieses hat er mit dem Beginn der kultischen Irrlehren in sich selbst vergraben und verloren.
 22. So trägt er nur noch eine farbenprächtige Maske zur Schau, die jedoch fade, eintönig und gleichgültig-stoisch und massengleich wirkt.
 23. Viele Menschen sind zu Bestien geworden oder zu «geistlosen» Robotern kultischer Irrlehren.
 24. «Geistlos» in weisheitmässiger Form verbringen sie ihre irdischen Tage, Monate und Jahre, unwissend in den minimsten Formen geistiger Wahrheit, nur im Sinnen und Trachten nach Macht, Gier, Materialismus und Hass wider ihre Mitmenschen und sich selbst, böseartig und unehrlich.
-

-
13. Žije v tomto svém bludu a není si vědom toho, že si toliko *nasadil* korunu; korunu, která je mu příliš velká, korunu, již není schopen unést a která jej svou vahou hrozí rozdrtit.
 14. Vskutku, pozemský člověk do dnešního času »skvostně« pokročil a vyvinul se, a dohnal sám sebe až na pokraj hluboké propasti, před spáry bestie šílenství – puzen bludnými učenými a kulty nejhorší zvrhlosti, jež zplodily zášť, neřesti, chtivost (*lačnost*), choutky, nouzi a krveprolévání.
 15. I on, pozemský člověk, »pán tvorstva (*koruna Tvoření*)«, on, který ovládá svět, on, jenž poručil vodě, vzduchu a ohni, právě on si již před drahnou dobou odvykl býti opravdovým člověkem i žítí podle duchovních forem (*no-rem*).
 16. Proto se též od základu odnaučil žítí jako hodnotný člověk mezi lidmi v lidském společenství.
 17. Všemi svými formami (*aspekty*) usiluje o čistě materiální statky i zle pomíjí všechny statky duchovna.
 18. Od nepamětných dob se chtěl pozemský člověk pouze chopit moci, a držel-li tuto moc, pak ji využil jen k zotročování a porobování.
 19. Boj byl jeho bitevní ryk a vyjevení pekla jeho vítězstvím.
 20. Vinou zlých a vědomí zotročujících bludných nauk stvořil nátlak a pokrytectví, řečnil jejich prostřednictvím o cti a svobodě a mínil tím jen zotročení vědomí, využívání a vykořisťování ve všech ohledech a totální závislost.
 21. Pozemšťan se již dávno odnaučil ukazovat navenek svou pravou tvář, neboť tu v sobě počátkem kultovních bludných nauk pohřbil a pozbyl.
 22. Nosí tedy na odiv jen pestrobarevnou masku, jež však působí mdle a monotónně, majíc lhostejně stoický výraz splývající s (*šedou*) masou.
 23. Z mnoha lidí se stali bestie či »bezduší« (*»bez ducha«/»neduchovní«*) roboti kultických bludných nauk.
 24. »Bezduše« (*»bez ducha«*) v ohledech pravdy tráví své pozemské dny, měsíce a roky, nevědouce, byť v té nejminimálnější míře, o duchovní pravdě, zato však ve svém smýšlení a usilování naklonění moci, lačnosti, materialismu a nenávisti; jsouce proti svým bližním i proti sobě samým, zhoubní a neupřímní (*nepoctiví*).
-

-
25. Alle Dinge der Welt ordnete und gliederte er durch seinen Verstand und durch seine Vernunft, wodurch er sich alles untertan machte; und nur dieser Untertänigkeit galt all sein Streben und Sinnen.
 26. Der Schein galt ihm mehr als die Wahrheit des Seins.
 27. Die ewige Wahrheit des Geistes und der Schöpfung ging ihm in den Grundelementen verloren und er klammerte sich schon früh an die irrealen Lehren von Religionen.
 28. Ihre versklavenden Irrlehren standen ihm in seiner Selbsttäuschung näher und höher als alle Gesetze und Gebote der Schöpfung in all ihrer Wahrheit und Weisheit.
 29. Aus seiner äusserst armseligen religiös-verirrten Lebensauffassung heraus glaubte er, durch die Verstossung der wahren schöpferischen Gesetze und Gebote und durch das Erstellen menschlich-gesetzlicher Bestimmungen die Menschheit im Einklang mit irrealen Religionen zu bessern oder in eine bessere Zukunft mit besseren Lebenmöglichkeiten zu führen.
 30. Weil er des Wissens um das Wesen der Schöpfung im Menschen verlustig gegangen ist, wollte er mit materiellen Mitteln und religiösen Irrlehren den Menschen zum Leben zwingen.
 31. Aus diesen Gründen betörte er mit falschen Versprechungen und ebenso falschen Idealen und Idolen im Zusammenhang mit religiösen Irrlehren die Massen der Menschheit, und schon bald führte dieser Weg in Versklavung, bewusstseinmässige Unfreiheit, Ausbeutung, Hass und Gier und Laster in schlimmsten Ausmassen.
 32. Wo noch ein Rest von Vertrauen war, verwandelte es sich schnell und unaufhaltsam in böses Misstrauen und in tödlichen Hass.
 33. Und immer mehr entfernte sich der Erdenmensch vom wahren Leben, von der geistigen Bestimmung schöpferischen Ursprungs.
 34. Das Wissen ältester Wahrheit und Weisheit ging ihm verloren; dass der Mensch das Mass aller schöpferischen Dinge ist, in Kreation der eigenen Vervollkommnung der Schöpfung in sich.
 35. Nunmehr aber ruft der Wandel der Zeit und der Lauf eines neuen kosmischen Zeitalters mit drängender Forderung das Bedürfnis hervor, dass der Erdenmensch in seinem Sinnen und Denken Umkehr halte und sich wieder der schöpferisch-geistigen Wahrheit zuwende, den eigentlichen Werten des geistigen Lebens.
 36. Bis anhin wusste oder vermutete nur ein verschwindend geringer Teil der Erden-
-

-
25. Všechny záležitosti světa uspořádal a rozčlenil člověk dle svého rozumu a chápavosti, čímž si všecičko podmanil; a pouze tomuto podmanění věnoval celé své snažení a smýšlení.
 26. Zdáni pro něj znamenalo více než pravda bytí.
 27. Věčná pravda ducha a Tvoření se mu v samých základních prvcích vytratila, a již záhy se upnul k nereálným učením náboženství.
 28. Jejich zotročující bludné nauky mu v jeho sebeklamu byly bližší a znamenaly pro něj více než veškeré zákony a doporučení Tvoření v celé jejich pravdě a moudrosti.
 29. Ze svého nanejvýš ubohého, nábožensky zmýleného pojetí života věřil, že zavřením pravých Tvořivých zákonů a doporučení a ustavením lidských zákonných nařízení (*norem*) zlepší lidstvo v souladu s nereálnými náboženstvími anebo jej povede do lepší budoucnosti s lepšími životními podmínkami.
 30. Jelikož pozbyl vědomosti o podstatě Tvoření v člověku, chtěl lidi přinutit k životu hmotnými prostředky a bludnými naukami náboženskými.
 31. Z těchto důvodů zmámil v souvislosti s náboženskými bludoukami masy lidstva falešnými sliby a právě tak falešnými ideály a idoly, a již brzy vedla ona cesta do poroby, nesvobody vědomí, vykořisťování, zášti, chtivosti a neřestí (*mrzkosti*) těch nejhorších rozměrů.
 32. Kde ještě zůstávala alespoň jakási důvěra, tam ji (*člověk*) brzy a nezadržitelně proměnil ve zlou nedůvěru a smrtící nenávisť.
 33. I stále více se člověk Země vzdaloval od pravého života, od duchovního určení Tvořivého původu.
 34. Vědění o nejstarší pravdě a moudrosti se mu vytratilo; vědění o tom, že člověk jest mírou všech Tvořivých věcí a že vytváří onu vlastní dokonalost Tvoření v sobě samém.
 35. Nyní však proměna času a běh nového kosmického věku vytváří naléhavý požadavek a potřebu, aby lidé na Zemi obrátili své mínění a smýšlení a opětně se přiklonili k tvořivě-duchovní pravdě, oněm vlastním hodnotám duchovního života.
 36. Dosud věděla nebo tušila jen mizivě malá část pozemského lidstva, že
-

menschheit, dass die menschliche Lebensform nicht nur den irdischen Bereich bevölkert, sondern dass sie in allen endlosen Weiten dieses Universums lebt.

37. Und ebenso weiss nur ein verschwindend geringer Teil all dieser Menschen, dass ihr Geist hineinragt in die Sphären des Schöpferischen, die mit den materiellen Sinnen nicht wahrzunehmen sind.
38. Die Schöpfung selbst aber ist die eigentliche Heimat jeder Geistform.
39. Es liegt im Interesse des einzelnen Menschen, eine geistige Erweiterung und Vertiefung anzustreben und zu erlangen und seine bisherige Lebensauffassung zu revidieren.
40. Eine Lebensauffassung, die in rein materialistischen und irrealen Glaubensbahnen verlief und dadurch die Wahrheit des Geistes in böse Verdammnis trieb.
41. Die Umkehr aber wird nicht leicht sein, denn der Weg ist mit Ranken und Dornen verwachsen.
42. In den entscheidendsten Wahrheiten müssen oft genau entgegengesetzte Pfade beschriftet werden, denn der Mensch muss lernen, dass er durch die Existenz seines schöpferischen Geistes einen für alle Dauer unsterblichen Teil besitzt.
43. Einen Geist, der mit dem Schöpferischen zusammenwirkt und nicht eine knechtische Rolle spielt, wie dies in Religionen dargelegt wird.
44. Jeder Mensch muss sich selbst den Nachweis erbringen, dass sein Geist in schöpferischer Funktion arbeitet und in sich selbst seine Vervollkommenung finden muss, um in der Schöpfung selbst die Vollkommenheit zu gewährleisten.
45. Jenem Menschen aber, der diese Erkenntnis erlangt, dem erwächst daraus eine unausweichbare Verpflichtung, das eigene materielle Leben in den Hintergrund zu stellen und sein geistiges Dasein zu den grossen Gesichtspunkten der Schöpfung zu führen, die in ihrer unaufhaltsamen Wandlung die endlose Dauer birgt.
46. Ein Mensch der Wahrheit kennt keine Vorurteile, denn eine vorgefasste Meinung hindert das Suchen und Finden und die Ehrlichkeit.
47. Der Wahrheitmensch weiss sehr genau, dass alle Wahrheit und Weisheit im zeitlosen Fluss der endlosen Dauer liegen, so keine vorgefasste Meinung die Berechtigung in der Existenz findet.
48. Nur Fakten der Wahrheit können Fakten der Weisheit sein, nichts sonst aber, das darunter eingeordnet wird.
49. Dies ist ein Gesetz im grossen Gang allen Geschehens, denn jedes Dasein muss sich im Kreise vollenden.

lidské formy života neobývají jen zemskou oblast, nýbrž že žijí ve všech nekonečných dálavách tohoto Vesmíru.

37. A právě tak ví jen nepatrně malá část všech oněch lidí, že jejich duch zasahuje do sfér Tvořivého, jež materiálními smysly nelze postihnouti.
38. Tvoření samo je však vlastním domovem každé duchovní formy (*formy ducha*).
39. Je v zájmu každého jednotlivce usilovati o rozšíření a prohloubení ducha, dosáhnouti jej a přehodnotit své dosavadní pojetí života.
40. Ono pojetí života, které se pohybovalo v čistě materialistických a nereálných kolejích víry a jež pravdu ducha uvrhlo do zlého zatracení.
41. Obrat arcíř nebude snadný, jelikož jeho cesta jest nevládná a trnitá.
42. Ve vztahu k těm nejzásadnějším pravdám musejí být často nastoupeny právě opačné cesty (*vývoje*), neboť člověk se musí naučiti, že existencí svého Tvořivého ducha vlastní navěky nesmrtelný dílec.
43. Člověk vlastní ducha, jenž působí spolu s Tvořivým a jenž nehraje otrockou úlohu, jak vykládají náboženství.
44. Každý člověk si musí sám dokázati, že jeho duch pracuje v Tvořivé funkci a že se musí v sobě samém zdokonalovat, aby zaručil dokonalost i v samém Tvoření.
45. Leč tomu člověku, který onoho poznání dosáhne, vyplývá z něj nevyhnutelný závazek odsunout svůj vlastní materiální život do pozadí a vést svůj duchovní život k velkým hlediskům Tvoření, jež ve své nezadržitelné změně ukrývají nekonečné trvání.
46. Člověk jsoucí v pravdě nezná žádné předsudky, neboť předpojaté mínění brání hledání a nalézání (*pravdy*), jakož i upřímnosti.
47. Pravdivý člověk ví velmi přesně, že všechna pravda a moudrost tkví v nadčasovém toku nekonečného trvání, a tak předpojaté mínění nenachází v existenci žádné opodstatnění.
48. Jen fakta pravdy mohou býti fakty moudrosti, arcíř není pravda nic jiného než moudrost a moudrost nic jiného než pravda.
49. Toť zákon ve velkém chodu všeho dění, neboť každý život (*existence*) musí se uzavřít (*naplnit*) v kruhu.